823/09

Den 29. juni 2009 blev i sag nr. 74.801:

xxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Popermo Forsikring g/s, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klageren ikke har været udsat for en ulykke i forsikringsbetingelsernes forstand. Endvidere har selskabet henvist til, at forsikringen ikke dækker sygdom eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte den 24/1 2007 til selskabet, at han som følge af et uheld sket den 6/11 2004 lider af post traumatisk belastningsreaktion.

Af sagsfremstillingen vedlagt klageskemaet til nævnet fremgår:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.
> Den 6. november 2004, var klager og en kollega under arbejde som politi på vej til et nyt udskænkningssted i R. Da de nåede R. by, blev politibilen ramt af en person, der skjult bag et skilt pludselig sprang ud foran politibilen, ramte køler og forrude og blev slynget op over bilen. Personen kom derved alvorligt til skade.
>
> Politibilen blev bragt til standsning og klager fandt den påkørte fodgænger livløs på vejen.
>
> Mens klager i var i færd med at yde førstehjælp til den tilskadekomne strømmede gæster ud fra udskænkningsstedet. Det var venner til den påkørte, og klager genkendte flere som var

kendt for kriminalitet. Der blev tumult, uro og slagsmål, som klager i begivenhedernes centrum måtte forholde sig til samtidig med, at han forsøgte at yde førstehjælp.

På et tidspunkt hørte klager en ølflaske knuses bag sig og så, idet han vendte sig om, en mand stå med en knust ølflaske blot en meter væk. Han fik uskadeliggjort vedkommende og genoptaget sit arbejde med at yde førstehjælp til akutbil og ambulance nåede frem.

Klager var i månedsvis psykisk presset af mediedækningen og blev meget overrasket, da han pludselig i februar 2005 stod som centrum for anklager om overtrædelse af straffeloven og reglerne for udrykningskørsel.

Klager blev rystet over den manglende ledelsesmæssige opbakning og reagerede psykisk ved at blive urolig, anspændt og irritabel. Klager mistede nattesøvn og isolerede sig socialt. Klager havde vanskeligt ved at udholde tanken om det politimæssige arbejde og sygemeldte sig i februar 2005.

Først ultimo juni 2005 genoptog klager arbejdet, men kun med enkelte administrative opgaver. Klager er efterfølgende frikendt for de væsentligste anklager i Landsretten.

Klager har vedvarende symptomer, som svarer til en Post traumatisk belastningsreaktion."

Ved skrivelse af 30/1 2007 meddelte selskabet klageren afslag på dækning med følgende begrundelse:

"Du har anmeldt at du har pådraget dig Post traumatisk belastningsreaktion efter en hændelse den 6/11 2004 hvor en person sprang ud foran den patruljevogn som du befandt dig i. Patruljevognen ramte den pågældende person, og du ydede efterfølgende førstehjælp.

Du kom ikke fysisk til skade ved den pågældende hændelse og følte dig ikke umiddelbart psykisk berørt, du var derfor ikke sygemeldt umiddelbart efter den 6/11 2004.

Gruppeulykkesforsikringen dækker ulykkestilfælde, og definition på et ulykkestilfælde er i henhold til forsikringsbetingelsernes § 1,1 a:

En tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra
kommende indvirkning på legemet som har en beskadigelse af dette til følge.

Da du ikke var udsat for fysisk tilskadekomst den 6/11 2004 er definitionen for et ulykkestilfælde desværre ikke opfyldt."

Heroverfor har klageren ved skrivelse af 1/10 2008 til nævnet redegjort for hændelsesforløbet således:

"Forsikringsselskabet Popermo har afvist at udbetale erstatning, med den begrundelse af jeg ikke var sygemeldt og ikke følte mig umiddelbart berørt vil de ikke udbetale erstatning.

At jeg ikke følte mig umiddelbart berørt, er nok i den grad en omgåelse af den/de faktiske forhold. At jeg ikke var sygemeldt efter uheldet er rigtigt, jeg mødte op på mit tjenestested på de planlagte vagter.

At jeg ikke sygemeldte mig efter uheldet skyldtes at det var så en voldsom oplevelse, at jeg ikke kunne forholde mig til at gå hjemme alene og evt. sammen med familien.

Jeg så mig nødsaget til at være sammen med kollegaer, kollegaer jeg kendte og som kunne forholde sig til det som foregik og var foregået.

Det at man er på vej til en politiforretning, hvor der forventeligt bliver /er uro og uorden var i sig selv for mit vedkomne, på daværende tidspunkt ikke noget jeg lagde det store i, da jeg så mange andre gange havde været til lignende uro.

Denne gang var det blot forstærket af, at man var begyndt at kaste afspærringsmateriel og sten mod diskoteket, hvilket betød, at jeg godt var klar over, at det var en sandsynligvis voldsom konflikt vi kom frem til.

Selve påkørslen og det at erkende den var sket, og dernæst at jeg selv løb ud fra patruljebilen og hen til en person, som pludselig sprang ud fra fortovet og blev ramt at patruljebilen, slynget til side for dernæst at ligge livløs i 'rendestenen', med de tanker om han var død el. hvad var der sket med ham, - 'han lå fuldstændig stille på maven' og det efterfølgende tumult, kæmpeslagsmål, ventetid på tilkaldt hjælp.
Trusler fra udenforstående mens man foretog 1. hjælp, det var for mig svært komme over sådan lige efterfølgende.

Det sammenholdt med den absolut afstandstagen fra ledelsen.
Jeg havde en oprigtig fornemmelse af, at de gemte sig og afventede, afhøringer og (ja, han har sikkert kørt alt for hurtigt).

- jeg følte, samtidig med alt det andet, at blev jeg hjemme (sygemeldte jeg mig) ville det være det samme som at erkende jeg havde skylden for uheldet, at jeg havde dårlig samvittighed, hvilket jeg absolut ikke havde.

Jeg havde det jo selvfølgelig meget dårligt med det skete, men kunne slet ikke forholde mig til den ledelsesmæssige afstandstagen til min person og det medie fokus (slagtning) som foregik.

Jeg så mig derfor i al virakken nødsaget til at tage på job, hvor jeg kunne tale med de kollegaer som var med ved uheldet og andre kollegaer, som man sædvanligvis talte med."

I en af Arbejdsskadestyrelsen indhentet psykiatrisk speciallægeerklæring dateret 11/12 2006 konkluderes følgende:

"Psykisk tidligere rask mand har efter arbejdsmæssige hændelse og ledelsesmæssigt tillidssvigt reageret psykisk og adfærdsmæssigt bedst beskrevet ved diagnosen

/ Reactio maladaptiva depressiva prolongata/ depressiv reaktion, længerevarende /

Der synes ikke at være andre forhold eller forudbestående sygdom, som kan forklare, denne indtrådte forandring.
Undersøgte har over en længere periode været behandlet ved psykolog, hvilket dog ikke har bibragt remission, ligesom et retslig udfald i undersøgtes favør for et par måneder siden heller ikke på afgørende vis har kunnet bibringe bedring. Dette taler alt andet lige for at den indtrufne forandring vil være bestående/vanskelig påvirkelig af anden og/eller fortsat behandling."

Arbejdsskadestyrelsen har ved afgørelse af 17/8 2005 anerkendt hændelsen som en arbejdsskade og har ved afgørelse af 22/1 2007 fastsat klagerens varige mén til 10 %. I begrundelsen er anført:

> "Vi har fastsat dit varige mén efter vores vejledende méntabel.
> Efter tabellens punkt J.1 vurderes let posttraumatisk belastningsreaktion til 10 procent.
> Du har symptomer svarende til let traumatisk belastningsreaktion."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at der ikke er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 20/10 2008 til nævnet bl.a. anført:

> "Forsikringstager kom ikke fysisk til skade ved den pågældende hændelse og blev ikke sygemeldt umiddelbart efter den 6/11 2004.
>
> Efter hændelsen havde medierne en del fokus på forløbet, og derfor følte forsikringstager sig psykisk presset, denne situation var årsag til at forsikringstager fik PTSD.
>
> Gruppeulykkesforsikringen dækker ulykkestilfælde, definition på et ulykkestilfælde er i henhold til forsikringsbetingelsernes § 1.1.a:
>
> En tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet som har en påviselig beskadigelse af dette til følge.
>
> Efter vores opfattelse skete der den 6/11 2004 ikke noget som forsikringstager ikke kunne forvente i den pågældende situation. Da forsikringstager ikke var udsat for fysisk tilskadekomst, er definitionen for et ulykkestilfælde ikke opfyldt.
>
> Forsikringen dækker ikke sygdom selvom sygdommen er forværret eller opstået ved et ulykkestilfælde, jf. forsikringsbetingelsernes § 4.1.
>
> Vi er ikke enige i den dom som er afsagt af byretten i O. den 13/7 2007 og som forsikringstagers advokat har henvist til.
>
> At hændelsen er omfattet af Lov om sikring mod arbejdsskade er sædvanligvis uden betydning for afgørelserne i sager som er dækket af en privattegnet ulykkesforsikring."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 22/12 2008til nævnet fremsendt en vidneerklæring til støtte for, at klageren har været udsat for en episode af voldsom karakter såvel psykisk som fysisk. I vidneudsagnet fra den ambulanceører som ankom til skadestedet hedder det:

> "Undertegnede vil hermed gøre opmærksom på følgende:
>
> I de 23 år jeg har kørt ambulance, lægeambulance og akutbil (over 5000 udrykninger) stået i en situation som denne, på J-dag for 4 år siden.

Skadestedet var fyldt med råben, skrigen, had, dødstrusler, kasten med sten og flasker. Som en læge sagde, jeg ringede til under forløbet, - kan dårlig høre hvad du siger, det lyder som om du er midt i en krigszone.

Har aldrig oplevede folk/ tilskuere så nærgående og aggressive, at de faldt over mit udstyr."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Forsikringens omfang §1**

1. Ulykkestilfælde.
   a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. Ved beskadigelse af forsikredes arme og ben kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge.

…

Forsikringen dækker ikke § 4

1. Enhver anden sygdom end de i § 1,2 anførte eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Efter nævnets opfattelse er et begivenhedsforløb som det, der er overgået klageren, ikke indtrådt ved et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket. At Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt ulykken den 6/11 2004 som en arbejdsskade kan ikke føre til et andet resultat.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen